

Nr 101.

*Kungl. Maj:ts nådiga proposition till Riksdagen angående
befrielse för lokomotivföraren G. B. Carlsson Frank att
gälda visst honom till utgifvande ådömdt skadestånds-
belopp; given Stockholms slott den 3 mars 1911.*

Under åberopande af bilagda utdrag af statsrådsprotokollet öfver civilärenden för denna dag vill Kungl. Maj:t härmel föreslå Riksdagen medgifva,

att lokomotivföraren Gustaf Bernhard Carlsson Frank må befrias från den honom, jämlikt Kungl. Maj:ts utslag den 12 september 1910 i ett mot Frank vid Svartlösa häradsrätt af allmän åklagare anhängig gjordt mål, åliggande skyldighet att till järnvägsstyrelsen utgifva ersättning med tjugutvåusen fyrahundratjugutvå kronor 96 öre; samt

att ifrågavarande belopp må ur räkenskaperna afskrifvas.

De till ärendet hörande handlingar skola tillhandahållas Riksdagens vederbörande utskott; och Kungl. Maj:t förblifver Riksdagen med all kungl. nåd och ynrest städse välbevägen.

GUSTAF.

Hugo Hamilton.

Utdrag af protokollet öfver civilärenden, hållt inför Hans Maj:t Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 3 mars 1911.

Närvarande:

Hans excellens herr statsministern LINDMAN,
 Hans excellens herr ministern för utrikes ärendena grefve TAUBE,
 Statsråden: HEDERSTIerna,
 SWARTZ,
 grefve HAMILTON,
 MALM,
 LINDSTRÖM,
 NYLANDER,
 VON SYDOW,
 VON KRUSENSTIerna.

Departementschefen, statsrådet grefve Hamilton anförde:

*Befrielse för
G. B. C. Frank
att gälda
visst skade-
stårdsbelopp.* Den 19 september 1908 inträffade å västra stambanan i närheten af Huddinge station en svår järnvägsolycka, i det att ett extra godståg sammanstötte med ett snälltåg.

Vederbörande länsman instämde i anledning häraf å tjänstens vägnar godstågets förare Gustaf Bernhard Carlsson Frank till Svartlösa häradssätt under yrkande om ansvar å Frank för det han genom underlätenhet och försommelse i sin tjänst varit vållande till tågsammanstötningen. Till stöd härför anförde åklagaren, att Frank, hvilken i egenskap af lokomotivförare dagen i fråga från Tumba station i rikt-

ning mot Stockholm fört det extra godståget, i strid mot gällande tidtabell — enligt hvilken nämnda tåg skulle vid Huddinge station göra uppehåll i två minuter samt icke finge därifrån afgå, förrän det från Stockholm kommande snälltåget n:r 11 inkommit — låtit det af honom förda godståget, hvilket varit försenadt, utan uppehåll och i mindre varsam fart passera Huddinge station trots af tjänstgörande stationsföreständaren gifven stoppsignal samt utan att aktgifva på efter tåget gifna stoppsignaler. I följd häraff hade godståget strax norr om stationen sammanstött med tåget n:r 11, därvid banan, de två tågens lokomotiv och tendrar, åtskilliga vagnar ävensom till befordran mottaget gods skadats samt flera personer tillfogats kroppsskada. Järnvägsstyrelsen fordrade ersättning för iståndsättande af järnvägsspåret, upptagning och reparation af rullande materiel, skada å gods ävensom för af järnvägsstyrelsen i anledning af sammanstötningen utbetalda ersättningsbelopp med tillhopa 22,422 kronor 96 öre.

Efter en vidlyftig utredning meddelade häradsrätten den 21 augusti 1909 utslag i målet. Häradsrätten har därvid förklarat Frank hafva varit i första hand vållande till den timade sammanstötningen och dömt honom, jämlikt 25 kapitlet 15 § strafflagen, sådant detta lagrum lyder enligt lagen den 14 maj 1909, att för hvad han låtit komma sig till last hållas i fängelse en månad, hvarjämte Frank förpliktades att till järnvägsstyrelsen utgifva det af styrelsen äskade skadeståndsbeloppet, 22,422 kronor 96 öre.

Svea hofrätt, där Frank besvärat sig, har därefter genom utslag den 19 april 1910 fastställt det slut häradsrättens utslag innehöll.

Sedan Frank häröfver anfört underdåliga besvär, har Eders Kungl. Maj:t genom utslag den 12 september 1910 ej funnit skäl att göra ändring i hofrättens utslag eller anledning förekomma att lämna bifall till af Frank i sammanhang med besvären gjord ansökning att af nåd befrias från ådömdt straff.

I sina underdåliga besvär har emellertid Frank jämväl anhållit att af nåd blifva befriad från den honom ålagda skadeståndsskyldigheten och till stöd därfor åberopat dels sin långa oförvitliga tjänstgöring, dels ock af järnvägsstyrelsen under målets handläggning framhållna, synnerligen förmildrande omständigheter.

Järnvägsstyrelsen har den 13 februari 1911 afgifvit infordradt underdåligt utlåtande och däruti meddelat, att af styrelsen föranstaltad

utredning rörande Franks ekonomiska förhållanden gifvit vid handen, att Frank, som uppnått en ålder af 35 år, är gift samt barnlös; att hans löneinkomster efter afdrag af pensionsafgifter under år 1910 uppgått till 1,895 kronor; att vid skifte, som i anledning af boskillnad ägt rum mellan makarna, Franks hustru tillskiftats all boets egendom, bestående af ett lösörebo af mindre värde; samt att Frank i öfrigt fullständigt saknar tillgångar. På grund häraf och då någon utsikt för Frank att vinna någon afsevärd förbättring i sin ekonomiska ställning icke synes styrelsen förefinnas, anser styrelsen statens fordran hos Frank värdelös samt ett vidhållande af fordringsanspråket utan gagn. Med hänsyn härtill och till de skadliga verkningar i psykiskt hänseende, Franks ifrågavarande skuld till staten kan antagas komma att medföra för honom, finner styrelsen det vara önskvärdt, att statens ofvanberörda fordran hos Frank efterskänkes. Under framhållande hurusom 1867 och 1909 års Riksdagar, på framställning af Kungl. Maj:t, medgifvit afskrifning ur räkenskaperna af de förra lokomotivförarna G. A. Riex och M. J. Andersson Temén i liknande mål ådömda ersättningar m. m., har järnvägsstyrelsen därför tillstyrkt bifall till Franks nu föreliggande ansökning.

Med hänsyn till hvad järnvägsstyrelsen anfört anser jag Riksdagens medgifvande böra inhämtas för efterskänkande af ifrågavarande belopp, och hemställer jag alltså, att Eders Kungl. Maj:t måtte föreslå Riksdagen medgifva,

att Frank må befrias från den honom jämlikt Kungl. Maj:ts förutnämnda utslag den 12 september 1910 åliggande skyldighet att till järnvägsstyrelsen utgifva ersättning med tjugutvåtusen fyrahundratjugutvå kronor 96 öre; samt

att ifrågavarande belopp må ur räkenskaperna afskrifvas.

Till denna af statsrådets öfriga ledamöter biträdda hemställan behagade Hans Maj:t Konungen i näder lämna bifall samt förordnade, att proposition i ämnet af den lydelse, bilaga till detta protokoll utvisar, skulle aflåtas till Riksdagen.

Ur protokollet:

Henrik Carlson.